

MILAN
CALÁBEK

FREDERIC

Režisér k inscenaci

»Inscenační princip vychází z netradičního řazení krátkých, pointovaných scén, daných textem. Naprosto volné zacházení s časem a prostorem je vedeno zájmem o co nejvyšší gradaci marativní složky v rámci běžného simultánního systému. Inscenace počítá s divákovou fantazií a zkušeností a záměrně nedotváří spojovací situace. Jednotícím prvkem je ve všech směrech ústřední postava Frederica Moreau.«

P. H.

Milan Calábek

FREDERIC

(dramatické výjevy na téma G. Flauberta)

Režie

Pavel Hradil

Scéna a kostýmy

Jan Dušek

Hudba

Zdeněk Pololáník

LT

JF

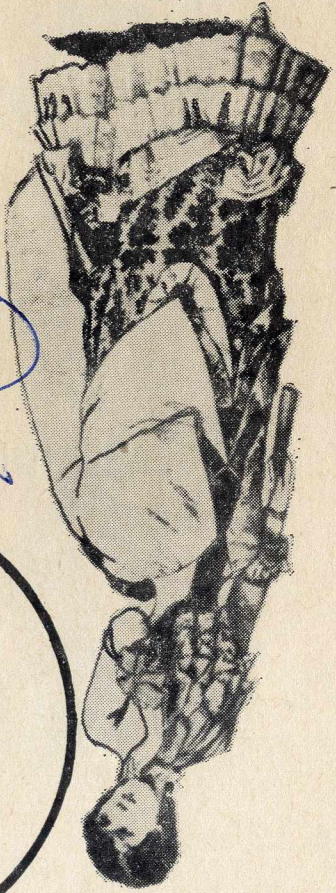
DH

MC

JF

Edward D.

Edward D.

Nová hra Milana Calábka je napsána volně na motivy Flaubertovy »Citové výchovy«, rozsáhlého společenského románu, »oper v próze«, - s pestrou galerií postav a postavíček pařížského života v časovém rozmezí 1837/1869, v jehož centru je revoluční rok 1848.

Calábek si z Flaubertovy polyfonní kompozice vybírá jen jeden motiv: lásku mladého Frederica k paní Arnouxové; jediné romantické místo na černé paletě románu, plného rozčarování z mravního úpadku, prázdnoty a šedi, nudy měšťácké společnosti. Flaubertův Frederic přichází do Paříže aby ji dobyl: nikoliv práci, ale prostřednictvím žen, peněz a kariéry, jak poznamenává Albert Thibaudet. Louisa Roqueuová, Rosanetta, paní Dambreuseová jsou jen aktérkami jeho erotických dobrodružství anebo mají mu dopomoci k dosažení vysokého postavení či věna. »... lidský ke svým bližním, poctivý ve svých společenských stycích, snažil se nicméně spát se všemi ženami, vykořistit všechny muže a shrábnout všechny zlatáky«, charakterizuje Flaubert svého hrdinu v první verzi »Citové výchovy«.

V divadelní hře »Frederic« odehrávající se sotva několik dnů na počátku šedesátých let minulého století předstupuje před nás ale někdo jiný: dospívající chlapec, kterého ani nenapadne zatoužit po teplém místěku ve státní radě. »Ze všeho nejvíc bych chtěl mít ateliér a malovat«, prohlašuje náš Frederic; chce milovat jenom jednu ženu, upřímně přísahá na přátelství. Stejná proměna se stala se všemi postavami hry, z nichž ně-

kteří připomínají své románové předlohy jen jménem. Nemá ovšem smyslu zabývat se zde detailním srovnáváním: autor prostě zavřel knihu, kterou dostal zadánu ke zpracování a zvolený motiv (silně ovlivněn podobným milostným prožitkem z let svého dospívání) rozepsal ve hru, jazykem i kompozicí zcela samostatnou.

Jeho Frederic vstupuje do Paříže, jak už jsme poznamenali, až na počátku šedesátých let minulého století a během několika dnů prožívá celý svůj příběh: první lásku s její neopakovatelnou krásou i mučivou bolestí, konec přátelství, zradu ideálů, nakonec se dopouští stejných morálních poklesků jako všichni v jeho okolí, ve své opravdovosti se dokonce rozhoduje spáchat sebevraždu v souboji, aby nakonec zbaven peněz a iluzí, i romantických sebeklamů, po skutečně »citové výchově« jen v uvozovkách, dospěl k poznání sebe sama a světa, který ho obklopuje.

»Frederic« má všechny znaky Calábkova rukopisu: emocionalitu, humor, výraznou divadelnost, až urputný prožitek okamžiku a pod tím vším tichý smutek z uplývání času. Jeho dramatická metoda, jak už ostatně často konstatovala kritika, vychází z kořenů českého lidového divadla, což je výrazněji patrné na »České mši« a »Doktoru Faustovi«.

V případě nové hry je pak obzvláště zajímavá syntéza antiiluzivních kompozičních postupů lidového divadla s psychologicky podloženým jednáním postav a důsledně realistickou fabulí.

- mh -

Hrají

Frederic Moreau - Jiří Fišer
Charles Deslauriers - Miloslav Čížek
Jacques Arnoux - Jan Filip
Anna Arnouxová - Drahomíra Hofmanová
Rosanetta Bronová - Lenka Termerová
Henri de Cisy - Ivan Misař
Francois Dussardier - Alexandr Postler
Dambreuse - Luděk Eliáš
Leanová - Marie Viková
Vatnazová - Miloslava Havelková
Nanetta - Štěpánka Ranošová
Babetta - ~~Blanka Meierová~~ Tesařová
Jeanetta - Jana Postlerová
Turkyně - Soňa Šimberová
Číšník - Václav Roštlapil
Policejní důstojník - Pavel Handl

Inspice - Lída Naarová
Napovídá - Soňa Šimberová

Československá premiéra 5. května 1972

Divadlo Petra Bezruče

Redakce programu Míla Havelková - výtvarník programu Jan Dušek - fotografie Zdeněk Osif - typografická spolupráce Jindra Kosourová - vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc, provoz 22, Hollarova 14, Ostrava 1.

Cena Kčs 1,80